

[Kurt Brauer.]

nedværdigende straffemetoder, som findes i militærvæsenet; man vil slet ikke forsøge den tankegang. Resultatet bliver meget nemt, at man nu vil stå over for et helt nyt problem, folketinget kommer til at tage stilling til, nemlig som nogle nægttere sagde til mig forleden: vi vil møde problemet, der hedder nægtternægttere, folk, der i overensstemmelse med deres overbevisning, som ikke nødvendigvis behøver at være religiøs, må nægte at deltage i et foretagende som det, ministeren nu vil have lavet ud af det civile statsarbejde.

Så er der Jehovas Vidner. Problemet bliver selvfølgelig engang løst sådan, som socialistisk folkeparti har sagt, det kan ikke være andet: selvfølgelig skal Jehovas Vidner gå fri. Ministeren snor sig som en ål på en stegepande, nøjagtigt som tidligere ministre har gjort det i denne sag, men først skal vi gå så gruelig meget igennem, og det skal såmænd nok vare 5-10 år endnu, før vi får en minister, der siger: kan vi så få svenske tilstande på dette område. Sådan ender det jo med så mange ting, som SF foreslår; vi skal lige have dysset det ned, nu var det jo helt tilbage til den 15. december 1971 — jeg takker ministeren, fordi han har nævnt vores forslag i bemærkningerne til loven — det var helt tilbage til dengang, vi havde debatten på SFs foranledning; så bliver sagen dysset lidt ned, og så kan der komme lidt lempelser frem fra regeringsplan, og så om 5-10 år, må vi meddele Jehovas Vidner, kommer sund fornuft til at råde på dette område. Før bliver det ikke.

Vores totalsyn på dette her er sådan set bedst beskrevet i selve det forslag, vi fremsatte den 15. december 1971, og i debatten derom, og jeg kan kun tilsige den sureste og mest vrangvillige medvirken til disse lovforslag forhåbentlige forsinkelse i udvalget.

**Poul H. Møller (KrF):**

Ja, det bliver ikke helt i overensstemmelse med den forrige ordførers, mit lille indlæg her. På kristeligt folkepartis vegne kan jeg tilsige en særdeles velvillig behandling af forslagene. Vi finder, det er rigtigt, at der finder en harmonisering sted med den reviderede militære straffelovgivning, således at man nu får en nogenlunde ensartet

lov på dette område for såvel militære som civile værnepligtige.

De fleste, der har med børn og unge at gøre i dag, har ikke undgået at mærke følgerne af den disciplinkrise, som også har nået vort land, og som vel også for en del skyldes lovgiverne, som har frataget pædagogerne og andre de midler, der nu engang er nødvendige for at gennemføre disciplin — uden at jeg naturligvis skeler til det gamle spanskrør o. lign. Men disciplin er nødvendig, ikke mindst inden for militært område, og også for civile værnepligtige er en vis disciplin absolut nødvendig.

Umiddelbart synes de foreslåede ændringer naturlige og fornuftige, mener vi, selv om de kun delvis løser problemet f. eks. omkring Jehovas Vidner, som ikke under nogen form ønsker at aftjene værnepligt. Der er for såvel de såkaldte militærnægttere som de værnepligtige i civilforsvaret skabt adgang til forelæggelse af en disciplinarafgørelse for et disciplinarnævn og som højere instans et ankenævn, hvilket skulle kunne sikre en retfærdig behandling af hver enkelt sag.

Vi kan som sagt fra kristeligt folkeparti tilsige forslagene en velvillig behandling i udvalget.

**Fuglsang (DKP):**

Ja, sådan skifter vejret jo i april og synspunkterne heroppe fra talerstolen. Jeg hører ligesom hr. Kurt Brauer til dem, som ikke er så forfærdelig glade ved de lovforslag, vi her behandler.

De motiveres med at være en harmonisering med den militære straffelov, og der tales også om visse lempelser. Vort standpunkt er imidlertid principelt det, at vi er imod en særlig straffe- og retsplejelovgivning for værnepligtige, sådan som disse forslag er udtryk for. Vi mener, at såvel for civilforsvaret som for de værnepligtige, der anvendes til civilt arbejde, og for øvrigt også for værnepligtige overhovedet bør den almindelige lovgivning være gældende, også fordi der blandt de sager, som der gennem årenes løb er faldet dom i, har været rent politiske sager, som f. eks. har berørt unge mennesker, der har fordelt de unge kommunisters blad Fremad.

Hvad de her foreliggende forslag angår, ser vi, at disciplinære straffe af særlig art er